

آیین نامه راجع به نحوه اجرای مجازات های تکمیلی موضوع ماده

23 قانون مجازات اسلامی

ماده 3 - 3

ماده 3

ماده 3 اعزام محکومان اقامت اجباری به محل تعیین شده به عهده نیروی انتظامی یا سایر ضابطین دادگستری است که این وظیفه به عهده آنان است.

تبصره 1

تبصره 1 چنانچه محکوم علیه درخواست کند که رأساً به محل اقامت اجباری عزیمت کند با موافقت قاضی اجرای احکام، می تواند خود را به محل اقامت اجباری معرفی کند. در این صورت، قاضی اجرای احکام با اعطای نیابت قضایی، اجرای حکم را از مرجع مجری نیابت درخواست می کند و نسخه ای جهت ارائه به آن مرجع تحویل محکوم می شود.

تبصره 2

تبصره 2 در صورتی که محکوم علیه جهت تحمل حبس در زندان باشد، قاضی اجرای احکام مراتب محکومیت به اقامت اجباری را به زندان اعلام تا اقدامات مذکور در این ماده و مواد 1 و 2 توسط قاضی ناظر زندان انجام گردد.

تبصره 3

تبصره 3 در صورتی که محکوم به اقامت اجباری، مخفی یا متواری گردد یا از رفتن به محل اقامت امتناع نماید، به دستور قاضی اجرای احکام بازداشت و تحت مراقبت مأموران انتظامی یا سایر ضابطین دادگستری مربوط، با رعایت مواد 1 و 2 این آیین نامه به محل اجرای حکم اعزام می شود.

تبصره 4

تبصره 4 در صورتی که اعزام محکوم به محل اقامت اجباری به علت عذر موجه، از قبیل حوادث غیرمترقبه ممکن نباشد، پس از رفع مانع یاد شده اقدام خواهد شد.

تبصره 5

تبصره 5 شروع محکومیت اقامت اجباری، از روز حضور در محل به نحو مذکور در تبصره (1) و یا حضور وی از طریق اعزام احتساب خواهد شد.